

den højtærede Finansminister har lovet Pensionisterne, at disse Forhold skal blive undersøgt. Desværre er det jo saaledes, at Pensionisterne er delt i to torskellige Lejre, der ser paa hinanden med en Slags Misundelse eller Mistænksomhed, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Finansministeren gennem det Udvalg, han har nedsat, skulde tage en Smule Hensyn til disse to forskellige Strømninger indenfor Pensionisterne.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg ogsaa maa henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, det er det store Ventepengespørgsmaal. Ventepengene sluger et forbausende stort Beløb af Statskassen, og der gaar mange dygtige Folk paa Ventepenge, som jeg vil anbefale snarest muligt kommer ind i Statens Tjeneste, saa denne Udgiftspost kan blive strøget.

Saa er der endelig en ganske kort Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. I adskillige Aar er der jo blevet givet meget store Summer ud, dels som direkte Tilskud og dels som Laan, til Boligbyggeri, og vi har alle med Glæde set, at disse Penge blev givet ud. Men det forekommer mig lidt mærkeligt, at vi intetsteds kan finde nogen Oversigt over, hvorledes det staar med de Byggeselskaber, som har faaet disse mange Penge. I de store Byer er der jo statsautoriserede Revisorer, som med en vis Lethed kan opstille et Regnskab og garantere for dets Rigtighed, og hvad de mange mindre Selskaber angaar, findes der jo elskværdige Dommere og andre høje Embedsmænd, som overfor Staten paatager sig Revisionen. For disse gælder det om, at der kan findes en saadan Form, at de med Tryghed kan underskrive, at Regnskaberne er rigtige. Jeg henstiller derfor til Indenrigsministeren, at man faar en nogenlunde ensartet Opgørelse til de Boligforeninger, der har nydt store Goder, hvad enten det er i direkte Tilskud eller som Laan, saaledes at enhver kan se, hvorledes disse Boligforeningers Status er, og man kan faa Sikkerhed for at kunne gribe ind paa et tidligt Tidspunkt, hvis der skulde være Grund dertil, og derved hindre, at man kommer ud i et stort Kaos, saaledes som det er sket med Boligforeningen i Randers.

Jeg skal slutte dette mit Indlæg med en Omtale af vore Sygekasser. De Tal, jeg her skal nævne, er alle Tal, som er offentliggjort i den sidste Beretning fra Sygekasseinspektoratet. Under de sidste Sygekassedebatter her i Tinget var der jo et stadigt Krav om Sammenslutning, man

kunde ikke finde sig i de smaa Sygekasser, det gjaldt om at faa dem slaaet i Stykker til Fordel for de store. Personlig har jeg nu aldrig kunnet se det nyttige heri, det eneste, jeg troede, man kunde opnaa derved, var en billig Administration. Men ser jeg nu paa Administrationen af de store Sygekasser her i København, viser det sig, at den koster 4 Kr. 50 Ø. pr. Medlem, medens det tilsvarende Beløb i de jyske Landssygekasser kun er 1 Kr. 66 Ø.

Fra vor Side har vi altid anerkendt det store, opofrende og dygtige Arbejde, som mange menige Sygekassemedlemmer har gjort for at opretholde Sygekassernes gode Status. At Sygekasserne har en god Status, ses bl. a. af, at Renten af deres Formue nu er over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Det konservative Folkeparti har jo været med til at bevilge—og med Glæde at bevilge—de $12\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som det offentlige nu yder til Opretholdelse af vore Sygekasser, men paa den anden Side mener vi, at som vor økonomiske Tilstand er, kan vi ikke strække os videre. Samtidig maa vi imidlertid udtale, at vi ikke vil ophøre med, som jeg paa mit Partis Vegne udtalte i 1921, at arbejde for den videst mulige Udvikling af en folkelig Sygeforsikring. Og jeg skal med Hensyn til hele dette sociale Spørgsmaal sige, at det konservative Folkeparti altid vil være med til, uanset hvilken Farve den Regering har, Hans Majestæt Kongen har betroet Landets Styrelse, at bidrage til en økonomisk forsvarlig, en saglig og en velvillig Behandling af de Forslag, der maatte blive os forelagt paa dette Omraade. Men ser vi nu i Forbindelse med det Krav om en folkelig Sygeforsikring, som det konservative Folkeparti Gang paa Gang har gjort sig til Talsmand for, paa de Goder, som Sygekasserne byder deres Medlemmer, saa er det jo saaledes, at bliver et Medlem sygt, har vedkommende foruden Lægehjælp, Hospitalsophold, Medicin og et Pengebeløb, som for samtlige Sygekasser i 1922 androg ikke mindre end 7 Mill. Kr., tillige Sygepleje af en Sygeplejerske i Hjemmet for en ganske ringe Betaling, hvis det er Husmoderen, der er syg, en Sygeplejerske, som kan gøre Hjemmet i Stand og sørge for Børnene, og hertil kommer, at Sygekasserne har et første Klasses Laboratorium, hvor alle kliniske Undersøgelser kan foretages, og tillige er Lægehjælpen blevet udvidet til ogsaa at gælde Lægehjælp hos Specialister i Øre-, Næse-, Hals- og Øjensygdomme. Desuden kommer hertil Tandbehandling og Røntgenbehandling, Massage- og Badebehandling, og endelig